

Lekce 3: Jak být vedoucím kurzu?

Jaké to tedy bude plnit svou část úkolu v kurzu **Objevování křesťanství**?

➤ *Přečtěte si 2. Timoteovi 1-2.*

Spolu s radostí, kterou nám dává to, když vidíme, jak jsou ztracení zachráněni, vidíme také náročnou realitu úkolu, který před námi leží.

Ve 2. Timoteovi 1,8 Pavel vyzývá Timotea, aby spolu s ním „snášel všechno zlé pro evangelium“. Tato slova napsal kolem roku 67 po Kr., kdy byl spoután v římském vězení a věděl, že brzy zemře. Mnoho Kristových následovníků Pavla opustilo (2. Timoteovi 1,15), takže Timotea nevyzývá jen k tomu, aby se k němu připojil v jeho utrpení pro evangelium, ale také aby evangelium střežil, chránil ho a předával dál.

2. Timoteovi 2,1-4 je nám dobrým vzorem toho, jak vést účastníky kurzem **Objevování křesťanství**. Tyto verše popisují vojáka, pro kterého jsou samozřejmostí těžké podmínky, riziko a utrpení.

Tertullianus popisuje život vojáka takto: „Žádný voják nejde do války vybavený přepychem, ani nenastupuje do přední linie přímo z ložnice, ale z lehkých úzkých stanů, v nichž lze nalézt jen samou těžkost a tvrdost a nepohodlí.“¹

Být vedoucím kurzu **Objevování křesťanství** neznamená, že budete muset po dobu kurzu týdnů žít ve stanu, ale abyste mohli brát vážně závazek vůči jednotlivým účastníkům, budete se muset odevzdat třem oblastem:

¹ Tertullianus, *Address to the Martyrs*, část 3. Citováno z *The Epistle of the Galician Churches Lugdunum and Vienna. With an appendix containing Tertullian's Address to Martyrs* (překl. T. Herbert Bindley: Londýn, SPCK, 1900), s. 55.

1. ODDANÝ BIBLI

Boží slovo je místem, kde je moc a síla. Pavel i přes nejrůznější životní situace věděl, že když se káže Boží slovo, pak Boží slovo působí: „Pro ně snáším utrpení a dokonce pouta jako zločinec. Ale Boží slovo není spoutáno“ (2. Timoteovi 2,9).

Ve 2. Timoteovi 2,15 Pavel Timotea nabádá, aby poctivě studoval Boží slovo: „Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy.“

Protože jsme přesvědčeni o tom, že Boží slovo má moc působit, doporučujeme, aby každý účastník kurzu na začátku kurzu dostal svou vlastní Bibli. Jako vedoucí bychom se měli soustavně soustřeďovat na Bibli, zvláště na Markovo evangelium.

Je nezbytně důležité, abyste sami studovali Markovo evangelium a přemýšleli o jeho aplikaci pro váš život. Pokud Markovo poselství nadchne vás, nadchne i ty, kteří se kurzu zúčastní.

2. ODDANÝ MODLITĚ

Modlitba je nesmírně důležitá před začátkem kurzu, během něj i po něm. Pavel svůj dopis Timoteovi uvádí slovy: „Děkuji za tebe Bohu... když na tebe neustále myslím ve svých modlitbách ve dne v noci“ (2. Timoteovi 1,3). I my bychom měli v modlitbách stále myslet na účastníky i další vedoucí.

Důraz na Bibli a modlitbu znamená jednotu mysli. Jak je napsáno v 2. Timoteovi 2,4: „Kdo se dá na vojnu, nezaplétá se do záležitostí obyčejného života; chce obstát před tím, kdo mu velí.“ Protože evangelizace je tak důležitá, musíme svůj časový program bezpodmínečně přizpůsobit tomuto účelu. Kurz bude klást velké nároky na náš čas.

Znovu a znovu se budete přesvědčovat o tom, že když se snažíme udělat si čas na vedení skupiny, studium Marka, modlitbu a setkání s účastníky, pak se dobré stává nepřítelem nejlepšího a urgentní nepřítelem důležitého. Možná zjistíte, že vás začínají pronásledovat pokušení a pocity nedostatečnosti. Někdy se vedení může stát opravdovým bojem: fyzickým, emocionálním a duchovním. A není divu – náš nepřítel satan naši práci nenávidí.

Jak ale jasně ukazuje Pavlův obraz vojáka, musíme zůstat věrní. Když lidé přestanou na kurz chodit, musíte se za ně dál modlit. I když se třeba bude zdát, že nemají zájem o diskusi, musíme dál studovat a učit Marka. Nesmíme se nechat odradit, protože to všechno děláme pro našeho „velitele“, Pána Ježíše Krista.

3. ODDANÝ LIDEM

Boží plán pro evangelium je, aby bylo sděleno skrze lidské životy. Nejedná se pouze o sérii argumentů či nápadů z hlavy do hlavy. Musíme být připraveni sdílet své životy spolu s ostatními účastníky a také je milovat pro Krista. Pavel nám ukazuje, jak na to v 1. Tesalonickým 2,8:

„Tolik jsme po vás toužili, že jsme vám chtěli odevzdat nejen evangelium Boží, ale i svůj život. Tak jste se nám stali drahými!“

Není tedy pouze na vás, aby účastníci kurzu **Objevování křesťanství** získali odpovědi na jejich námítky, že křesťané jsou divní, že křesťanství nemá dnešnímu člověku co nabídnout nebo že je nepravdivé. My sami nejsme to evangelium (tím je Ježíš), ale naše životy by měly učinit učení o Bohu, našem Spasiteli, atraktivní (viz Titus 2,10).

A to znamená, že se musíme upřímně zajímat o lidi a jejich životy, problémy a otázky – a ne je odbýt jako irelevantní. Také to znamená, že je musíme respektovat, i když s námi třeba nesouhlasí. Znamená to, že jim musíme otevřít naše vlastní životy k nahlédnutí a být ochotni mluvit o našich slabostech a neúspěších, stejně tak jako o tom, jak nás Kristus změnil. Právě taková jedinečná láska a upřímnost jsou známkou opravdového učedníka Krista, což samo o sobě může být přesvědčivou odpovědí na lidské pochyby.

Dávejte si pozor, aby kurz **Objevování křesťanství** nebyl vnímán vaším sborem/univerzitou/firmou jako zájem a zodpovědnost pouze těch, kteří jsou do něj přímo zapojení. Celá naše křesťanská rodina by měla pečovat o účastníky kurzu. Samozřejmě jen pár jedinců bude aktivně kurz vést, ale všichni by se měli do projektu zapojit modlitbou, tím, že pozvou své přátele, budou se zajímat, jak se kurzu daří a budou ochotni převzít jakoukoli další péči o účastníky. Toto pomůže šířit nadšení pro evangelizaci a bude skvělým povzbuzením

pro celou církevní rodinu.

Láska k lidem nás zahrne do komplexních a složitých životů, které lidé vedou. Možná to bude vyžadovat praktickou pomoc – s ochotou, moudrostí a za pomoci modlitby a ostatních křesťanů.

Ale přestože láska nás vždy něco stojí, také s sebou nese radost z toho, že se tím připojíme k Pavlovi, Timoteovi a samotnému Kristu v utrpení pro evangelium.